

מסורת הש"ס

(א) יצימות סב. (ב) [שם סב.
וש"י]. (ג) יצימות סב. (ד)
[עלי מו.]. (ה) [וחלין קלב.
עלי ל.]. (ו) ז"ל דכהנת, ג' ג'י
הר"ש רב"ה, ח' מוספח
יצימות רפ"ה יצימות
(ט) [דף מו.]. (י) [דברים כא]
(כ) [ויקרא כב]. (ל) מכהוה
הוא. יעב"ש. ג' ז"ק אינ
בני נחלה ליש את אביהם כ"
(ג) עיין ז"ק, ח'
(ע) ועמ"ש על הגליון.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ומשנצתם לישראל
ילדה צור כל"ז ומצתה וזה
נמחק: (ב) שם משחחרה
מעוברת לילדה כל"ז ואות
נמחק: (ג) שם אלף חותם כיון
דאיבעלה ליה הוא וזה:
(ד) רש"י ד"ה יצור וכו' היכר
הס' ד' ואח"כ רש"י דבגיוות
האז בני תלמה ענדיו טבטס
אין וכו' אחר שנתגייר כל"ז
ואות ו' נמחק: (ו) ד"ה פסי
וכי' בפירקין קמא נ"ב ד' ד'
ובפ' ד' גי': (ז) ד"ה אלף
וכו' ופטור:

רבינו גרשום

כיוי לחדר. רכיון דלח בתי
 פנים] הבכרת דאדער
 לוחי פון נלחלה וואכערדיג
 פרופון געטן שטוס דנתיב
 לוי הברת פנינים: וואס
 לאו בני כולח ניהו חיל
 אלעבד כדמירא לישנא
 אחרנא כדמירא במס'
 קידושין: נכרי דא חגור וגר
 דא חגור אנוי לא מרת' ולא
 מדי'ס: ונתיב לוחי פון חמ
 פון שטנדיגן דאדער פון צו
 שושם הכי ש' לו בכור
 נלחלה: וואס עבר לוי חגור
 במס': לידה ממאן. כלומר
 ווארע משאבא אלא לישנא
 לידה ממאן: שפחה. דהיי
 נכור נלחלה פאן ישראל: וקמי
 בכור נלחלה חיל: וקמי
 בכור נלחלה. אצ"כ ויבכר
 הוליד בנין בגיטיו ויחברת
 דבי יוחנן דאדער לוי
 בנין בגיטיו אלו לו בכור
 נלחלה: קמ"ל. רבי יוחנן
 [מתניתין] ודא חיל בכור
 לכתל אלו נלחלה:
 חיל איהו. דאדער מיעה דיל
 גדידתא מה א"ה א' למעיה
 דהי' וסי אצ"ג דהיי' לו בנין
 בגיטיו דיש לו בכור
 נלחלה: משפחותיב לוי
 כדנשפחא אל. כדנשפחא אל
 קרויה משפחה ואמאי
 פטורה לוי חילא. רבי אבא
 דאדא טסור היינו ואמאי
 דאמן דאמרמסן יבמות אלו
 חמיתין לא חיל דערבד
 כוכבים ועבד האל על
 שרין אלו חילא פטור אלא
 בתר אימיה וואי בני בתר
 אימיה לור שדינן לוי
 דפטור ממחש למעיה אלא
 אפי' למדי' חמיתיה חיל
 אפי' חמיתיה שדינן לוי
 ולוי פסול מקריח פוטרי:
 כפסול חילא חמיתיה.
 באסו ואמאי אלו חילא
 פטור: דמקדשני לוי חילא
 ובתתיה אלו חילא מכלל
 דבתתיה. ולאו חילא
 שטורין: ולאו חילא דרב
 אדא דאמר לור שילדה רב
 ואוקימנא דבאדביע מעבד
 כוכבים וכתבתו מעבדא
 מעבד כוכבים פטורה: אלא
 רב פפא דאדביע מעבד
 לור דאדביע מעבד
 כוכבים חילא אל מעבד
 ואוקימו עבוב כוכבים
 משום קדש: קדש כמא
 מוקיע חיל. עלות. כמא
 דקתני בתר ישראל חיל
 דאדביע מכלל ואמאי רב
 חילא חילא וואס רבן:

(א) נראה דל"ל מה היא
לטעמיה דר' יוסי אע"ג דהוה
לה צנים הוי צבור לכהן ה"ג
הוא אע"ג דהיה לו צנים יש
לו צבור לנחלה:

יִיכָר לַחֹדֶד. לָלֶא כְּמִצַּע פָּנִים הוּא פִּדְתָם הַיָּכָר: (7) עוֹזְדִי כּוֹכְבִּים
אֵינִן בְּנֵי נִחְלָה לִירֵשׁ אֶת אֲזִיזָהּ עוֹזְדִי כּוֹכְבִּים אַחֵר שְׁתַּמְגִּירוּ בַּפֶּק־
דְּקוֹדֶשִׁין (דף 47): לֹא לַסּוֹדוֹ בְּרָאָה. הַקְּבָ"ה אֶת הָעוֹלָם אֲלֵא לְשֵׁבֶת
יִרְאֶה: מִי שֶׁנֶּאֱמַר הֵיוּ לוֹ בְּנִים כּו'. פְּרִישִׁית לְעֵילִיט) בְּצִי מִתְנִי: יִלְדֵה מִמֶּנָּה.

דקמתי משבחה לישראל ילדה היו צבור
לנחלה: מאי חיריא גיורת ושפחה.
דשמע מש"ה היו צבור לנחלה דלואתם
צנים שהיו לה צהייתא עובדת כוכבים
לא חשיב: אפי' צה ישראל. דצנים
לאשונים חשבים צנים היו ין האי
ומי צבור לנחלה דלא צאז תליא
מילתא ולא צאז: אלא לאו. האי ילדה
משבחה לישראל ין לא אחי שלא היו
לו צנים מהדר אלא מילתא בצפי נפשה
היא דקאמר גיורת שהיו לה צנים
צהייתא עובדת כוכבים ומגאריה עם
צעלה וילדה משבחה למורת ישראל
היו צבור לנחלה ומיזבתא דר' יוחנן:
ועולם מישאל שלא היו לו צנים.
ומושת צבור לנחלה לא חשיב
למיינתא גיורת אלא משום דלאמשינן

דאָזיגן צבור לכהן דעניס הראשונים
 מיקרו פטר רחם ולאפוקי מדר' יוסי
 הגלילי: אף. דקמני צבור לנחלה רבי
 יוסף הגלילי היא דלגבי כהן חשיב ליה
 צבור דעד שיפטרו רחם בישראל:
 וינץ איהו. הבצעל: מינה דידה. כי
 היכי לנצבה לא חשיבי ראשונים
 והיו האי פטר רחם דכתיב בישראל
 לגביה נמי לא חשיבי ראשונים והיו האי
 ראשית אונו: לויה. בת לוי: אפילו
 ישראלים נמי. ז' דלמרחן ט' בפירקין
 קמא (דף ג:) הכהנים והלוים פטורין:
 לנציה אבותם. משפחתם אב נפקא
 מהבבא דקוריה משפחה ולא משפחה אם
 וואמאי פטור: דאיעבר מועד כוכבים.
 דלילי חיים לגבי ישראל ושיין הבן
 צבת אם ישראלית טפי מבתר אבוא
 עובד כוכבים הלכך פטור: ולא תימא
 אליבא דמ"ד אין מוהמין אם הולד.
 צבת' יבמות (דף מה.) דאילא למ"ד
 עובד כוכבים צבא על צב ישראל הוולד
 כשר דבתר אימיה שדין ליה ומשום
 הכי פטור מחמת סלעים: אלא אפילו
 למ"ד מוהמין שדין ליה בתר עובד
 כוכבים אפי' פטור דלוי פסול מיקרי
 הואיל ואית ליה שמה דלוי ט' פטור
 בפטר רחם. אחר האם איל לענין ה'
 סלעים: מי שזיו לו צנים. פרישית
 לעיל [מנ.] גבי מתני'. מדקמני היא ובהנח
 יא' צותא אשמעינן דאע"ג דנתערב
 עם הפטור איהו חייב: מכלל דכהנח
 פטורה. וקס"ד דלא כהנח צבת כהן
 קאמר: דיק' יא. מנסה אומות
 בזהלכות: מהו. מי הוי צנה פטור
 יא' מצבורה או לא: היינו דרז אדא כו'.
 וכי היכי דלוייה פטורה כהנח נמי
 פטורה: צקדושה קיימא. אע"ג
 דנצבעלא לעובד כוכבים וכי שדין צנה
 צבתה הוי כלוי פסול ופטור: מן
 המעשר. מעשר ראשון יא' ימת ללוים:
 ט' דאיעבעל ליה. לעובד כוכבים:
 הויא זרה. כדאמרין ביצמותה פירק
 אלמנה לכהן גדול (דף סה.) מנין לכהנח
 לוייה ישראלית שצאו עליה עובד כוכבים
 ועבד שפסלוה מיל וצת כהן כי תהיה
 לאש זר ט' כיון שנצבעלא לפסול לה פסלה
 ואע"ג דלוייה נמי קמני התם מתורמה
 ויהי דקא פסלה לה שלא מינשא לכהן אכל
 מדיו חייב ליה לא מיפסלה: הויא לה זרה
 וכיון דזרה היא צנה חייב צה' סלעים.

הלכך מתניתין נמי לא יז מוקמת דאיעצ
הכי: לעולם. מתניתין דאיעצר מכהן

כיון דאיבעלה: עון מתרומה הוא דקא: יון לא מצית: ית' משמע שרצה לומר דלא איירי הכא בנתגיי
דלא קיים משום דאין: כג' כו' שאין הולד הולך אחר הכותי: כג'

יש בכור פרק שמיני בכורות

שמיני בכורות מז.

דבֿהֿיֿוֹתוֹ עֹבֵד בֹּכֵבִים **אָו** בְּנֵי נַחֲמָה נִינְהוּ פִירֵשׁ בְּקוּטֶרֶס
עֹבֵדִי כֹרֵבִים ^ט אִינֶם בְּנֵי נַחֲלָה מִשְׁמַנְגִּיירֹו וּבִפְרָק קִמָּא
דְּקִדְדוּשִׁין (דף פ:) מִשְׁמַע ^י דְּהֶם בְּנֵי נַחֲלָה דְּאִמְרִינִן בְּקִדְדוּשִׁין דְּעֹבֵד
כֹּרֵבִים יוֹרֵשׁ אֶת אֲבִיו דְּזֵר תּוֹרָה אֲלֵל לֹא בְנֵי נַחֲלָה נִינְהוּ דְּקִאֲמֵר
הִכָּא הֵיטוּ ^י מִינִי תּוֹרֵת בְּרֹבֵה:

לחוד^ה איתמר היו לו
בנים ונתגייר רבי יוחנן
נחלה ור"ש בן לקיש
רבי יוחנן אומר אין
היה ליה ראשית אונו
לו בכור נחלה^ה גר
דמי ואודו למעמייהו
בהיותו עובד כוכבים
יים פריה ורביה ור"ש
יוחנן אמר קיים ולא
ור"ש בן לקיש אמר
שנתגייר כקטן שנולד
כמיתא בהא
בהיותו עובד כוכבים
כל בהא אימא מודה
בהא אימא מודה

דעויד כוכבים ^{יז} אלז מ"ד הולד ממור
 שדי ליה צמר צמ ישראל ולהכי שייך ציה
 ממורות ^ט ובקונטרס פירש איפכא וכמו
 שפישטי מוכח בסוף פ"ק דינמות יז
 (דף פ. ^ה) צחלח וחצור וגו' א"ר יוחנן
 וכו'ן לפסול כי אמרימא קמיה דשמואל
^{יז} א"ר ^{יז} [בין קרי את צק מחארי צק
 הצא משרלתי קרי צק ולין צק הצא
 מן העוצדת כוכבים קרי צק אלז צנה
 פירוש לא מיפסלי כיון דמתייחס אחר
 העוצדת כוכבים וצנות ישראל דהוא
 דרזא אינטרווי אינטרי וכן מוכח
 בפ"ק דינמות (סס) דהאי דקרי ליה
 צק גרס מן ממורות: אמר בריה
 דרב יופך משמיה דרבא [אמר] דעולם
 מישראל. כוונתה פסקין צחולין צרס
 הזרוע (דף קלז. ^ט) ואחא סמכינ השתא
 לפטור צן ליה וכהנת אשת ישראל
 מחמת סלעים: **זוֹתָנִים** זה מעשר
 ואובלת. אין חולקין לאשה בגורן אלז
 מחלקין להס צמחה צמחר צפרק
 נושאין על האנטסה (דינמות דף קטז. ^ט):
אֵלֶּה בהנת בין דאיבעיה [איה]
 חורא לא ורה. ואפי' קדושת
 ליה פקעה מינה וגרעה מליה אשת כהן
 ששצית דאע"ז דמיפסלא מתרומה לא
 פקעה מינה קדושתה לענין ה' סלעים
 אלז כהנת דקדושתה מגופה אחיא
 כשמתחלת פקעה קדושתה לגמרי:
 הן

מזהמין את הולד לוי פסול מיקרי מר בריה דרב יוסף
לם דאיעבר מישראל ושאי התם דאמר קרא פטר רחם
תנן מי שהיו לו בנים ונשא אשה שלא ילדה נתגירה
וברת ^א ^ב (3) וילדה היא וכהנת היא ולויה היא ואשה
שהתה אחרי בעלה ג' חדשים ונשאת וילדה ואין ידוע
ד' לאחרון בכור לכהן ואינו בכור לנחלה מכלל דכהונה
מאן אילימא דאיעבר מכהן ולוי ^א אי הכי מאי איריא
שראל נמי אלא דאיעבר מעובד כוכבים כהנת פטורה
ן ^א רבה כהנת שנתעברה מעובד כוכבים מהו ואמינא
בר אהבה דאמר לויה שילדה בנה פטור מחמש סלעים
שלמא לויה בקדושתה קיימא ^א דתניא לויה שנשבת
ית נותנין לה מן המעשר ואוכלת אלא כהנת כיון
זרה הניחא למר בריה דרב יוסף משמיה דרבא
ל מוקי לה בדאיעבר מישראל אלא לרב פפא במאי
מכהן והיא בת ישראל ואמאי קרי לה כהנת דבנה כהן
איתמר

ה דרב יוסף. דמוקים לדרב אדא בדאיעבר מישראל מוקמי למתני' נמי
מיפטר דלא אזלינן בתר אס אלא בלויה דאיעבר מעובד כוכבים:
בן

לא בגיותן משמע קודם שנתגייר דאז הם בני נחלה כדאמרין בקדושין: (ע) היינו בני תורת בכורה: בד כוכבים דלא שייך ממזרות בכותי: (ד) דיבמות גבי וינחם בחלח: (ס) דשמואל אמר כי יסיר:

עין משפט
נר מצוה

יא מיי פ"ב מהלכות נחלות
 ה' יב טו"ש"ע ח"מ ס'י
 רעז סעיף טו:
 יא ב מיי פט"ו מהל' ארשות
 ה' י טו"ש"ע אה"ע ס'י
 א סעיף ז:
 יב ג ד מיי פ"א מהל'
 צבורים ה' יא טו"ש"ע
 י"ד צ"מנ"ש סעיף יח:
 יג ה מיי פט"ו מהל' איסורי
 ביאה ה' ג טו"ש"ע אה"ע
 ס'י ד סעי' יט:
 יד ו מיי פ"א מהלכות
 מעשר הלכה ב:

תורה אור השלם

1. כִּי כֹה אָמַר יְיָ בִּרְאָה הַשְּׂמִימִים הוּא הָאֱלֹהִים יִצְרָהָרָץ וְעוֹשֵׂה הַכּוֹנֶה לֹא תִשָּׁחַר בִּרְאָה הַשְּׁלֵבַת יִצְרָה אֵינִי יְיָ וְאֵין עוֹד; שִׁיעִשֶׁה יוֹם יוֹם

2. קִדְשׁ לִי כֹה בְכוּר פֶּסַח כֹּל רִחִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵדָם וּבְכִדְמוֹתָ לִי הוּא; שְׁמוֹת יֵג ב

3. שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ בֶּן עֵרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם מִבְּסֻפֵּר שְׁמוֹת כֹּל זָכָר לְגִלְגָּלָתָם; מְבֹרָכַא א

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[א] דהא ס"א הוּי ליה ב"ר:
 קא אתמר כמקמתא דבא:
 קאמר: [ט] אחא בריה דרבא:
 [י] ה"א דאמר אות' ו' נמחק:
 [יא] ל"ה. אפי' תשובת
 הרשב"א, על פנים שס"ו:
 ה"א מעוברת איה אות' ו'
 נמחק: [יב] תיבות איה הכי
 נמחק: [יג] הוּי נמי ב"ר אב"ר:
 ה"א לישאלא [יד] כמי שאל
 הוּי לו: [טו] דאמרנן בפירקא
 קמא: [טז] דרבותא שאמערין:
 [יז] בדיק ק"ן מר מנסה:
 [יח] פטור מחמש סלעים א'
 לא מה"ד המ"ד לא לא היינו:
 [יט] שנאכל ללוי: [כ] מה"ד
 [כא] מה"ד הוא עבד: [כב] מרדים